

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13869/2024
16.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., као правног следбеника пок. ББ бив. из ..., чији је пуномоћник Бранко Бутолен, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5963/23 од 07.03.2024. године, у седници одржаној 16.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5963/23 од 07.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5963/23 од 07.03.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 22607/18 од 22.05.2023. године, исправљена решењем истог суда од 27.12.2023. године, у ставовима четвртом, петом и седмом изреке, којима је одбијен као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужени да тужили исплати новчане накнаде за помоћ и негу за период од фебруара 1999. године закључно са октобром 2015. године у појединачним месечним износима са затезном каматом од доспећа сваког износа до исплате, све ближе наведено у изреци првостепене пресуде, одбијен као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужени да тужили на име накнаде нематеријалне штете због душевних болова – повреде части, слободе и основних права личности исплати износ од 885.000,00 динара са законском затезном каматом од 22.05.2023. године до исплате и одбијен захтев тужиле за увећање парничних трошкова за 20% на име ПДВ-а адвоката.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права и погрешне примене процесних правила поступка у смислу члана 403. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011... 18/2020 и 10/23 - др. закон, у даљем тексту ЗПП) и оценио да је ревизија тужиле недозвољена.

Према члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП, ревизија је недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст. 1. и 3), осим из члана 404. овог закона.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору поднета је 25.12.2018. године, а преиначена 25.04.2019. године на који дан је средњи курс НБС за евро био 117,968 динара за 1 евро.

Вредност предмета спора побијеног дела је 2.723.881,64 динара, што по наведеном средњем курсу износи 23.090,04 евра.

Чланом 410. став 1. ЗПП, прописано је да је ће неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију одбацити решењем првостепени суд без одржавања рочишта, а чланом 413. ЗПП да ће неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију одбацити Врховни суд решењем, ако то у границама својих овлашћења, није учинио првостепени суд.

Како вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, Врховни суд је оценио да је ревизија тужиље недозвољена.

Из наведених разлога је применом одредбе члана 413. ЗПП, донета одлука као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић